

Les orientacions de la Universitat Autònoma de Barcelona

La labor realitzada i la que és necessari realitzar

La responsabilitat de Catalunya en aquesta hora de ressorgiment cultural

Diumenge, a la Universitat Autònoma de Barcelona, varen continuar les reunions que el Patronat Universitari havia iniciat el dia anterior, dissabte.

Un dels il·lustres membres del Patronat tingué la gentilesa d'atendre'ns una estona, i una vegada més vàrem poder constatar que els membres del Patronat en tot moment han reaccionat d'una manera cordial davant el fet viu de la cultura catalana, malgrat que cadascú d'ells conservi amb tota integritat la fidelitat als amors de tota la vida.

El nostre interlocutor — que no vol parlar ell, sinó el Patronat — ens digué:

— Nosaltres hem treballat amb el ferm convenciment de fer una Universitat nova. Però això sense el pueril esperit de realitzar les coses de cop i volta. Els homes, desgraciadament, no podem fer miracles. L'única cosa que ens és permesa és tenir el propòsit insubornable de convertir, de mica en mica, la nostra Universitat en una cosa viva, en una Universitat de tipus europeu. No ens fa res que la nostra Universitat sigui modesta. Ja la farem créixer amb l'esforç de tots. El que volem és que sigui autèntica, que no quedi tot reduït a façana, que sigui real. Més us diré. La nostra aspiració és que signifiqui una garantia, un motiu d'eficiència, haver obtingut un títol a la Universitat Autònoma de Barcelona. I això només ho podem aconseguir a base d'una labor positivament científica i ben enquadrada a la realitat dels nostres mitjans.

I ara permeteu-me de fer sobresortir dos noms: Domingo Barnés, i Pompeu Fabra, Domingo Barnés, l'actual ministre d'Instrucció Pública, amic incondicional de les coses del nostre país, interessat com tots en la pujança de la nostra cultura i sense cap mena de pretensions; i Pompeu Fabra, el nostre President, és l'amic i el mestre, el que amb la seva bonhomia sap conciliar tots els punts de vista i el que amb el seu talent sap veure tot allò que ha d'ésser la futura Universitat Autònoma de Barcelona amb una vida plena i perfectament harmònica amb la resta de la cultura hispànica.

— I del treball realitzat fins ara que podem dir-vos?

— Doncs que hem treballat molt. Això ho hem de dir encara que sembli immodèstia. Han estat moltes les nits que hem començat a treballar tot just en haver sopat, i la matinalada ens ha trobat encara treballant.

— Sabeu que amb la instauració de l'examen d'ingrés hi ha una certa alarma? — diguérem nosaltres.

— Si aquesta alarma existeix — ens va ésser respost —, resulta injustificada. Com no fa gaires dies varem dir els nostres bons companys doctors Trias i Balcells, l'examen d'ingrés no és altra cosa que una prova semblant a la que posaria en pràctica l'Institut d'Orientació Professional.

No es tracta de fer impossible l'ingrés a la Universitat de Barcelona. El que es tracta és de saber si realment l'alumne posseeix la mínima capacitat per a cursar uns estudis.

Us puc dir, de moment, i en síntesi, que serà un examen de cultura general, a base dels coneixements que dona el Batxillerat. També us puc dir que serà exigent el coneixement d'idiomes, que són l'instrument primordial de tota classe de treballs universitaris. El Reglament d'ingrés ja és conegut. Aquest Reglament està pensat tenint en compte l'experiència dels anys infructuosos. No pretenem fer cap desbarat. Això cal fer-ho constar. Hem volgut que el Reglament d'ingrés sigui una cosa senzilla, però articulada de tal manera que tothom tingui la seva responsabilitat, el professor que jutja i l'aspirant. I encara més: hem volgut que l'aspirant, en fer un examen per escrit, tingui un perenne testimoniatge del seu treball sobre el qual uns professors jutjaran per admetre'l o per rebutjar-lo.

També us diré que s'hauran acabat els exàmens per assignatures. Això significa que resta anul·lat el catàleg de convertit en senyor feudal, que podríem dir. Dintre del nou règim universitari, el personal docent es dividirà en professors titulars, agregats, encarregats de curs, ajudants i lliures, semblants als «privats docents» d'Alemanya, per bé que no sigui igual. És a dir, tot estudiós té el camí de la Universitat obert.

— Ens permeteu insistir en preguntar-vos si no es farà molt difícil estudiar a la nostra Universitat?

El nostre interlocutor reflexionà un instant i ens respongué decidit:

EL MINISTRE DE COMUNICACIONS A GIRONA La ciutat de Girona tributa un fervorós homenatge a Miquel Santaló

El senyor Santaló pronuncià un discurs de considerable abast polític El senyor Humbert Torres digué «que és indispensable i inajornable, imposant-la si cal, la unitat del Partit d'Esquerra Republicana de Catalunya»

Altres importants discursos dels senyors Gassol, Pi i Sunyer, i del President de la Generalitat, senyor Francesc Macià

Ahir, tingué lloc a aquesta ciutat l'homenatge que els catalanistes i republicans de les terres gironines tributaren al ministre de Comunicacions del Govern de la República i alcalde de la ciutat, Miquel Santaló.

Se celebraren diversos actes, tots els quals han palesat l'adhesió fervorosa i incondicional dels republicans gironins a la persona i a la tasca de l'il·lustre polític.

Al matí, a les onze, d'acord amb el programa elaborat per la Comissió organitzadora, tingué lloc un verumet honor en el Centre d'Unió Republicana, durant el qual es féu ofrena a l'homenatjat d'un àlbum de signatures i es procedí a la institució de la «Beca Santaló», creada per aportació popular.

El local es veié atapeït de públic freturós de testimoniar el seu afecte i la seva adhesió a l'homenatjat.

Feren ús de la paraula el president del Centre, senyor Pompeu Pasqual, i el de la Federació Comarcal del Partit d'Esquerra Republicana, senyor Joan Ballesta, els quals exposaren l'alta significació de l'acte que se celebrava. Foren molt aplaudits.

El senyor Santaló, que en disposar-se a fer ús de la paraula fou saludat amb una calurosa ovació agra, amb paraules rebeldes d'una sincera emoció, la prova d'afecte que se li tributava. Una nova ovació subratllà el seu breu parlament. Ultra els elements oficials, assistiren a l'acte gran nombre de professors dels centres docents de Girona i la seva comarca.

Acte d'afirmació d'Esquerra Republicana de Catalunya

A les quatre de la tarda se celebrà a la Plaça de braus un grandios act de afirmació dels principis d'Esquerra Republicana i d'homenatge a Miquel Santaló.

Molt abans de l'hora anunciada els voltants de la Plaça eren envaïts per gran nombre de vehicles procedents de totes les contrades gironines. Totes les entitats i centres d'Esquerra de les comarques trameteren a la ciutat nodrides representacions, la major part d'elles amb les respectives banderes.

L'interior del recinte presentava un brillantíssim aspecte. Una compacta multitud, que augmentava constantment a mesura que avançava l'acte, esperava amb veritable avidesa oír l'autoritada paraula de Miquel Santaló i les altres rellevants personalitats vingudes d'arreu de Catalunya per tal de sumar-se a l'homenatge.

La tribuna presidencial apareixia ornada amb les banderes catalana i republicana. Per tal d'expandir el verdugament els parlaments fou instal·lat un servei d'altaveus. A la part alta de les graderies de la Plaça foren arrencades totes les banderes, les quals produïen un efecte magnífic.

Una delirant explosió d'entusiasme assenyalà l'arribada de l'homenatjat president de Catalunya, senyor Macià, el qual, emmig dels continuats aplaudiments de la multitud aplagada, passà a ocupar la tribuna presidencial.

El senyor Macià entrà acompanyat del primer Conseller, senyor Pi i Sunyer; el conseller de Sanitat, senyor Dencàs; el governador de Girona, senyor Prunés; el diputat senyor Martí Barrera; el secretari del Partit d'E. R., senyor Tauler; el secretari polític del president, senyor Alavedra; el cap del Cerimonial, senyor Rubí, i el capità dels Mossos d'Esquadra, senyor Escofet.

A la tribuna foren saludats pel ministre de Comunicacions, senyor Santaló; el conseller de Cultura, senyor Gassol; el conseller de Treball i Obres Públiques, senyor Casals; el comissari de la Generalitat a Girona, senyor Puig i Pujadas; el director general de Comerç, senyor Irla; el diputat a Corts senyor Humbert Torres; la senyoreta Maria Dolores Bargalló i els diputats al Parlament Català senyors Raurer, Folch, Coldeforns, Bancells, Casademont, Fontbernat, Sellés, Dot, Fabregues, Blasi i Laureà Dalmau primer tinent d'alcalde, en funcions d'alcalde de Girona, representacions de tots els Ajuntaments de la que fou «provincia» de Girona i nombroses personalitats d'arreu de Catalunya, que donaven a l'acte el caràcter d'un veritable homenatge nacional.

Obri l'acte el president de la Comissió organitzadora de l'homenatge, senyor Ballesta, el qual adreçà una breu allocució a les democràcies de les terres gironines i catalanes i les emplaçà a actuar en tot moment per tal de defensar les llibertats conquistades i per a conquistar-ne de noves. (Aplaudiments.)

Discurs de Miquel Santaló

Acte seguit, i emmig de gran expectació, s'aixecà a parlar el senyor Miquel Santaló. La multitud tributà una forta i insistent ovació a l'il·lustre lluitador republicà i eminent home de Govern.

El ministre de Comunicacions

El Congrés del Partit Radical-Socialista

El senyor Gordon Ordax pronuncià un discurs, en el qual atacà els senyors Galarza i Domingo, i degut a això hi sovintejaren els incidents

Madrid, 24. — Aquest matí, a les deu, ha continuat les seves tasques el Congrés extraordinari del Partit Radical-Socialista.

La sessió d'aquest matí no ha tingut cap interès general, ja que ha estat limitada a la discussió de les actes, en la qual cosa s'ha perdut molt de temps amb discursos inacabats, i s'ha posat novament de relleu, amb motiu d'aquesta discussió, les profundes divergències que existeixen dintre del Partit.

Fou aixecada la sessió a les dues de la tarda, i quedà per a discutir en la sessió vinent, de tarda i nit, la Ponència del senyor Gordon Ordax, amb la qual s'entrarà al fons de la qüestió que ha motivat la celebració d'aquest Congrés extraordinari.

Madrid, 24. — A dos quarts de sis de la tarda prengué les seves tasques el Congrés extraordinari Radical-socialista.

El president de la mesa de discussió, senyor Garcia López, pronuncià un llarg discurs, i demana serenitat en la discussió. Dirigeix una salutació al president de les Corts i al de la República, veritables representants de la democràcia espanyola. No ignora que existeix un gran apassionament polític, però confia que hi haurà serenitat. Hi ha grans aplaudiments, i també se'n senten al carrer, puix que en aquest moment arriba el senyor Domingo, el qual és acollit amb una gran ovació.

Acabat el discurs del president de la mesa, el senyor Galarza planteja la qüestió de si es deu o no deixar entrar els afiliats, cosa que en principi s'havia prohibit.

Es dona entrada a aquests, que entren tots d'una al pati de butaques. Això dona lloc a una sèrie d'incidentes, car els congressistes protesten que hagi estat envaït el pati de butaques, per tómer que en l'apassionament de la discussió hi puguin intervenir persones sense representació.

Censura que la minoria no s'hagi interessat en l'estudi de moltes qüestions que afecten de manera vital el Partit. Una d'aquestes fou la de les bases de col·laboració amb el Govern Azàña, les quals foren aprovades per l'anterior Congrés. Per tal de poder reunir la minoria i de poder tractar de la qüestió, calgué realitzar la mar de gestions i suspendre diverses reunions per manca de nombre.

Sosté que la minoria no té motiu

per a censurar la tasca del Comitè executiu. Afirmar que el propòsit del Govern anterior, en relació amb les bases, era el de defugir la qüestió i de no respondre al Comitè. El senyor Domingo es negava a acatar les resolucions mentre que el Comitè executiu procurava defensar el prestigi i l'autoritat del Partit. (Protestes i aplaudiments. Una veu: «Nosaltres no volem anar amb en Lerroux». Altres protestes i aplaudiments.)

L'orador creu que cal reconèixer la necessitat que el Partit Socialista havia de sortir del Poder, i això per a evitar ensams que el nostre Partit hi hagués d'estar supeditat. (Més aplaudiments i protestes.)

Creu que cal donar suport a tot Govern republicà que porti a cap una política d'esquerra.

Examina seguidament el moment actual del Partit. Reconeix que hom no ha fet consciència en el país. El nostre Partit, a l'adveniment de la República, tenia uns simpaties enormes, i malauradament cal reconèixer que s'han anat perdent, potser pels nostres plecs polítics d'ordre interior que han trascendit al carrer. Si el Partit Radical-Socialista hagués obrat d'altra manera, en plantejar-se la crisi el Poder no hauria estat per al senyor Lerroux, sinó que hauria estat per a nosaltres.

Fa un examen del programa del Partit, i diu que té diversos avenços més importants que el Socialista, tals com l'impost de la renda sobre el capital. És l'únic Partit capaç de per a germinar els problemes econòmics i socials.

Torna a afirmar que el Partit ha sofert una gran baixa davant l'opinió per manca de confiança, i diu que allò més important ara és treballar per a aconseguir novament aquesta confiança.

Acaha dient que no ha dubtat mai del sentit republicà del Partit ni de les seves tendències esquerrièries. Creu que ha de fer-se una tasca futura d'avenç en la República, i que està disposat a assolir les disciplines del Partit i les decisions del Congrés, siguin les que siguin, i a sotmetre a la seva autoritat. (Aplaudiments.)

El president diu que a causa de l'hora avançada podria suspendre la sessió, i és acordat així. Com que encara hom no ha entrat a l'ordre del dia, proposa que se celebrin sessions nocturnes a partir de demà. Així és acordat.

100 % Satisfactoris

Camions STUDEBAKER

Per la seva alta qualitat
Pel seu rendiment
Per la seguretat que ofereixen
Per l'economia del seu cost i entreteniment
Per la seva rapidesa màxima i
Per la seva REPUTACIÓ, són els camions preferits de les més destacades signatures

Entre les unitats darrerament matriculades, hi figuren les pertencents a les següents Empreses: «La Catalana de Gas y Electricidad», «Tintes y Lavados Badaroux» (4 xassis), «Compañía Anónima Hilaturas Fabra y Coats», «Champagne Freixenet»; etc., etc.

Romagosa i C.ª, S. en C.

CARRER VALÈNCIA, 295

DISTRIBUIDORS DELS CAMIONS QUE DONEN SATISFACCIÓ

TALLADORES DE FIAMBRES I MOLINETS

PRAT

El nom Prat garanteix la qualitat de les seves construccions.

Demaneu-nos un aparell de demostració.

FRANCESC PRAT BOSCH — Guifrà, 109-113 — BADALONA

CAIXES DE CABALS PIBERNAT BASCULES Parlament?

ELS SOCIALISTES

Festa d'aniversari de la inauguració de la Casa del Poble

En celebració del primer aniversari de la inauguració de la Casa del Poble de la U. G. T. varen tenir lloc ahir diversos actes.

Al matí hi hagué un verumt de contratrinitat al saló café de l'entitat, que es veié concorregudíssim.

El president de la Casa, Ramon Palomas, pronuncià un discurs, en el qual féu història de la Casa des de la seva inauguració fins ara.

Excità a tots els afiliats a aportar a la Casa del Poble tots llurs entusiasmes per a fer-ne el centre de cultura social i política dels treballadors.

A la tarda va celebrar un miting d'afirmació socialista i sindical.

Presidí el company Soler, de la Federació del Port.

Parlà a continuació el company Martínez Cuenca, qui va començar dedicant un record calorós i emocionant per als companys desapareguts durant l'any, i féu una espectral menció del mestre R. Campalans. Posà de manifest, després, els avantatges aconseguits per la classe obrera durant el primer Govern de la República i el contrast del Govern actual, que és un perill per al sosteniment de les reivindicacions obtingudes. Digué que calia mantenir-se organitzats i ben units per a defensar-les.

Després parlà el company Granier-Barrera. Féu ressaltar el significat de la Casa del Poble, on caben tots els homes que lluitin per l'ideal socialista, i digué que calia engrandir-la i eixamplar-la, perquè, a l'igual que altres famoses Cases del Poble d'altres llocs, sigui un eixample de tota la classe obrera. Parlà de l'exemple d'austeritat donat pels companys socialistes que formaren part del Govern anterior, i comparant-lo amb les perspectives del Govern present, atacà aquest durament. Remarcà el caràcter de les Corts Constituents, que per la qualitat que tenen no poden ésser dissoltes fins que hagi acabat la seva tasca, i en cas que siguin dissoltes, s'haurà comès un abús d'autoritat que fóra indiscutiblement facticiós. Parlà, finalment, de la projectada amnistia que porta una segona intenció inconfessable, contra la qual, malgrat que això signifiqués una impopularitat, ens hem de pronunciar.

Parlà a continuació Antoni Obarate. Diu que no ens hem de limitar a tractar de la commemoració inaugural, sinó que, aprofitant l'aveniment, cal parlar de la vida política i social del defora que és un caos, contra del qual cal alçar-se valentment de tots els mitjans que estiguin

a les nostres mans. Atacà el nacionalisme, perquè se'l posa sota els problemes de reivindicació social, i recalca la necessitat de lluitar contra d'ell, que és una arma de la qual es val la burgesia que deserta del seu significat històric. Parlà del significat revolucionari del socialisme, ben diferent del dels partits polítics adherents a la revolució espanyola que acaba a les poltrones ministerials, i si el Socialisme hagués arrelat a Catalunya, cosa que no féu gràcies a les desviacions portades pel Partit Radical, molt abans hauria arribat a la República a Espanya.

Concedida la paraula al company J. Vila Cuenca, comparà la significació de la Casa del Poble, com a fogar de la Unió General de Treballadors, amb l'obra xorea i sense resultat d'altres organitzacions sindicals. Recollí l'ofensiva general desfermada per tots els partits polítics contra el Socialisme, la qual ofensiva és concretada per un Govern facticiós, que és atacat per l'obra violentament. Comparà la democràcia liberal i burgesa amb la democràcia socialista, única, diu, respectable perquè seria basada sobre una igualtat econòmica. Acabà fent ressaltar el caràcter de reafirmació socialista de l'acte, i recomanà a tots la recaptació de voluntats obreres per al Socialisme, que és la força que, junt amb la U. G. T., ha de transformar la societat capitalista en una altra més justa i més humana.

Parlà, finalment, el company Felip Barjau. Cantà la grandesa de Barcelona com a cap de Catalunya, i digué que en aquesta ciutat s'hi han fet tots els assaigs revolucionaris, desviats gairebé sempre, no per obra dels sindicalistes purs, sinó dels polítics tarats i subvencionats que tots coneixem. Recollí l'afirmació vulgaritzada que Catalunya no pot ésser socialista, i s'estengué en manifestacions eloqüents, per a demostrar que Catalunya o serà socialista o no serà mai res. Féu una exposició de la situació política i social catalana i espanyola, per a assenyalar el perill d'un feixisme que s'acosta, contra el qual s'ha de lluitar amb tota decisió i disposant-se a tots els sacrificis.

Acabà l'acte fent un curt resum el president, company Soler.

Tots els oradors foren molt aplaudits.

Abans de cloure l'acte es guardà un minut de silenci com a homenatge als companys morts durant l'any.

De l'homenatge al senyor Santaló a Girona

(Ve de la pàg. 4)

per un governador general d'Espanya. Aquest partit — diu — que vol donar patentes de catalanisme va aliar-se a Tarragona amb un partit espanyol, quan és dogma, a Catalunya, defugir-ne el contacte.

Acabà apellant a l'enteniment dels gironins que com a bons deixebles de Santaló sabran complir el seu deure si les circumstàncies ho exigeixen. Lleida — declarà — estarà al costat nostre, i tots plegats salvarem el patrimoni espiritual i patriòtic que volem llegar als nostres fills. (Sorollosa ovació.)

LINGUAPHONE. — C. València, 245

Discurs de Ventura Gassol

Ahir érem a Lleida. Avui a Girona. Cal que en totes les contrades de Catalunya reforcem l'esperit de catalanitat i l'esperit de republicanisme.

Aquesta tramuntana que us porta les veus del món cal que regolfi afe i que dugui terres enllà les veus d'aquesta terra de Girona, que són les veus de justícia, de llibertat i de pau.

Els que anem per terres d'Espanya ens sentim afe plenament encoratjats. Experimento la sensació que a moltes regions d'Espanya adue a Madrid, les esquerres no vi-bren prou. Ens han dit que Catalunya era una mena d'illot espadat respecte d'Espanya i jo us dic que en cas d'un moviment reaccionari Catalunya rebria amb els braços oberts i els cediria un lloc a taula a homes que com Azafia, Bello i tant d'altres tant han ajudat en el reconeixement de l'Estatut de Catalunya. (Ovació.)

(En aquests moments surt del recinte el senyor Humbert Torres el qual és acomiadat amb una gran ovació.)

Acte seguit el senyor Gassol es referí a les activitats polítiques dels partits de Lliga Catalana i Acció Catalana Republicana, i censura llur actuació insidiosa i llurs campanyes de difamació. (Aplaudiments.)

Es referí a la qüestió religiosa, la qual determinats partits adulteren per a emplaçar-la per a finalitats polítiques.

IDIOMES BERLITZ

NOUS CURSOS

2-3 octubre

Pelayo, 58 - Telèfon 15.92

Peuh de l'acostament efectuat entre el catalanisme i l'obrerisme, i alhora a l'actuació abnegada del Noi del Sucre, que sapigué morir per defensar el seu credo social, a l'inrevés de certs extremistes d'avui que solament saben matar. (Aplaudiments.)

Cal que ens mantinguem ben units — acabà dient el senyor Gassol — i que servem i augmentem la nostra fe en el partit d'Esquerra Republicana i en la figura del seu eximí president, en Francesc Macià. (Sorollosa i perllongada ovació.)

Parlament de Carles Pi i Sunyer

Republicans de les terres gironines:

Com us han dit abans que jo els meus amics Torres i Gassol, alegra el cor seguir les terres catalanes i veure arreu el mateix entusiasme pels ideals d'Esquerra i catalanitat.

Diumenge passat, a Lleida, vàrem copsar Penfortíment que es desprèn d'una tradició netament catalanista i republicana. Perquè dirien que obeeix a una tradició el que Lleida i Girona siguin sempre fogars de llibertat i de República. I és que en aquest poble nostre no pot haver-hi un catalanista que no sigui liberal ni un liberal que no sigui catalanista. (Aplaudiments.)

Catalunya no és una entelequia ni una abstracció, sinó quelcom substancial amb la pròpia ànima. Cal confondre en un mateix concepte el català com a poble i Catalunya com a concepte. Catalunya no és una escenografia estàtica i morta, sinó quelcom ple de dinamisme i de vitalitat. Els que això sostenen desconeixen el nostre anhel del futur. Aquesta és la més alta missió de l'Esquerra Republicana de Catalunya. Construir aquest futur que porta a dintre la implantació de l'Estatut.

Amb paràgrafs de gran força evocativa descriu el que són els dolors que porta tot naixement, i diu que les dificultats que avui travessa Catalunya són comparables als dolors que comporta una vida que neix. (Ovació entusiasta.)

Exalta el coratge dels homes de llibertat per a superar tota feblesa. Remarca com un escriptor de la terra ha qualificat de "Vides heroiques" les vides gironines. Heroisme que vol dir abnegació i voluntat per damunt l'anedota punyent, pecat d'escàndol de l'adversari. Retreu com un exemple l'Autoritat de les contrades gironines.

Ahudeix la primera revolució i els ideals altíssims de què fou suport. Invoca la necessitat de no crear obstacles a l'obra de la República, garantia de la nostra llibertat, la qual desvetllarà aquest sentiment en altres pobles d'Espanya. Molt s'ha fet ja en aquest sentit, però encara manca altre tant a fer. D'aquí naixerà la fórmula equitativa i justa del gran Estat Federal espanyol.

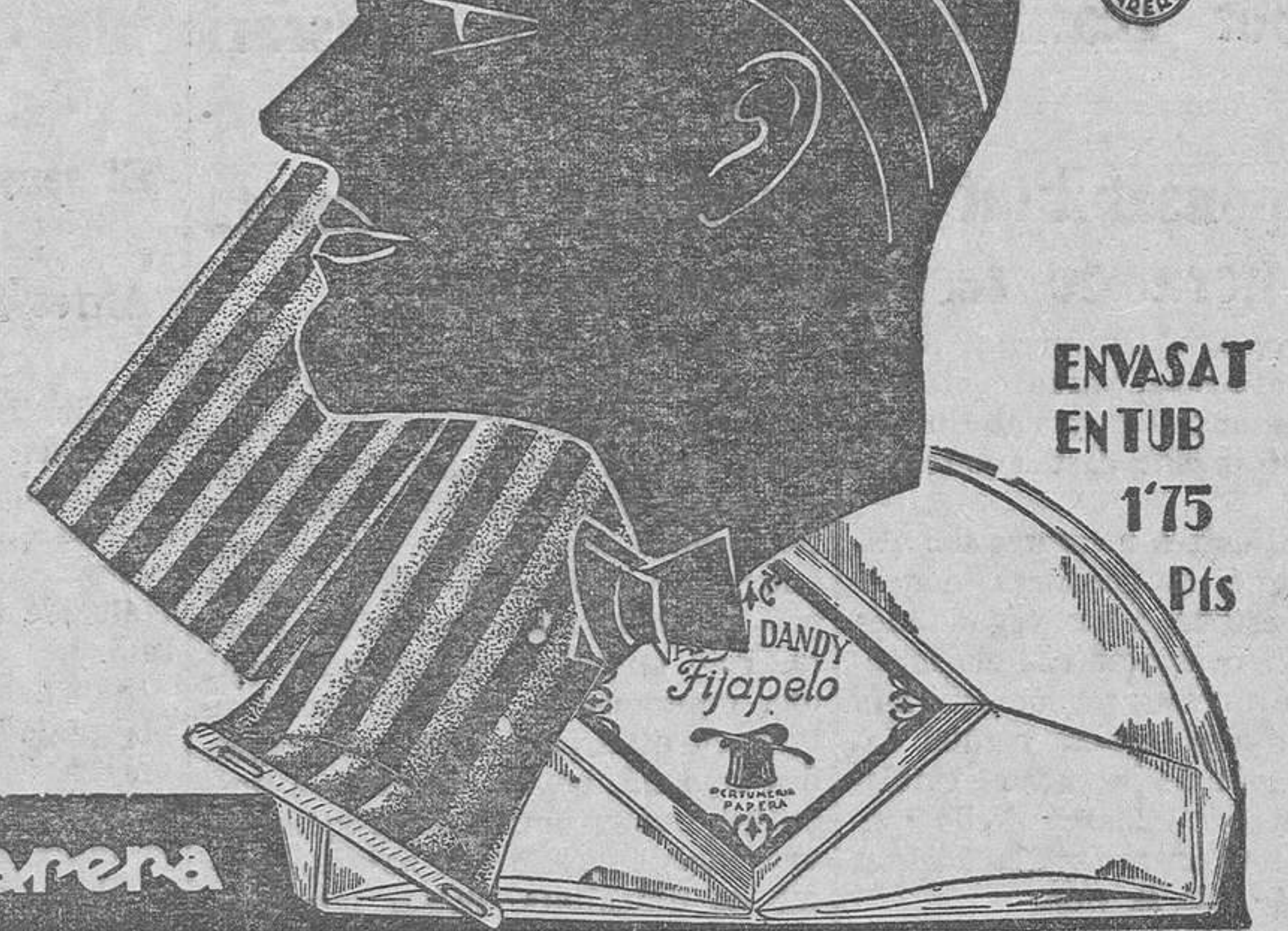
Relata una anèdota en què tres obrers que bastien una catedral, en ésser interrogats respongueren: el primer, "que picava pedra"; el segon, "que guanyava el pa de la família"; i el tercer, orgullosament, "que bastia una catedral". Lloa el

Fijapelo VARON DANDY

PENTINAT

amb gust, ben fixat per a tot el dia, cabell brillant però no greixós: són les qualitats i avantatges d'usar el primer i únic **Fijapelo Varón Dandy**

Parfumeria Parera

ENVASAT ENTUB 1'75 Pts

contingut espiritual d'aquesta gallarda resposta, i acaba dient que el nostre poble esquerrista treballa, com aquell obrer, a bastir una Catedral, que és la nova Catalunya. (Enorme ovació.)

Discurs de Francesc Macià

El President de Catalunya és acollit amb un aplaudiment fervorós i delirant, i amb visques entusiastes, que se succeeixen llarga estona. Fet el silenci, el senyor Macià digué:

Amics de Girona: Valg a adreçar-vos solament unes paraules de salutació. Conec el vostre temps impudable de catalanistes i de republicans i no he de venir a recordar-vos quin és el vostre deure en un i altre sentit.

La nostra llibertat col·lectiva ha de venir acompanyada d'aquelles reformes socials que han de constituir la seva base eficient. La lli-

bertat, com jo la voldria, seria mancada si no vingués conjuntament amb l'ideals d'humanitat i de justícia social que informa els principis bàsics del nostre partit. (Aplaudiments.)

No podem tómer que hi hagi un poder estrany que pretengui arre-bassar-nos les llibertats conquistades. El poble que va rebre l'herald del 1714 no pot claudicar en cap moment i sabrà mantenir-les degudament. (Ovació.)

Reclamem que els Governos de la República compleixin estrictament tot allò que està consignat en l'Estatut i que ens ha estat reconegut per les Corts Constituents de la República. Es ja inajornable que els serveis que ens corresponen siguin convenientment dotats, per tal de poder confeccionar el primer pressupost complet de la Catalunya autònoma i puguem desenvolupar a satisfacció aquella tasca que hem promesa de realitzar i que el poble espera de nosaltres. (Aplaudiments.)

Som lleials i sincers. Demanem solament que se'ns correspongui amb una identitat lleialtat i sinceritat.

La nostra executòria política i social segueix una línia dreturera per tal com la nostra actuació segueix els dictats de les nostres paraules, i aquestes són reflex d'una concepció justiciera i humana. (Ovació.)

El senyor Macià acabà el seu parlament amb l'explícita manifestació que assolirem tot allò que sigui de justícia i de raó, car de no ésser així seriem indignes de titular-nos un poble que vol ésser lliure.

El parlament del senyor Macià és acollit amb una grandiosa i insistent ovació que l'obliga a saludar repetides vegades la multitud gironina.

El senyor Macià i els consellers que l'acompanyaven sortiren següidament cap a Barcelona.

TRENCATS

Lingües sempre present que els millors aparells del món per a quarantament de tota mena de trencades, són els de la CASA TORRENT, sense traves ni tirants enganyosa ors de cap class. No molesten ni tan volum i s'emmotellen com un guant. Homes, dones i nens han d'usar-los. En bé de la vostra salut cal que no feu cas de molts anuncis, que tots plegats solen ésser verbalisme i mera propaganda cal desconfiar-ne sempre pensant únicament sense por l'equivoqueu-se, que millor que la nomenada CASA TORRENT no hi ha, ni existeix, ni mai hi haurà res, ja que els seus meravellosos aparells triomfen, venen guardats sempre amb una facilitat que admira, on altres traccen Trenta anys d'èxit constants amb milers de quarantaments assolits són una garantia de veritat que ha de tenir-se en compte. Sols cap prestat ningú no ha de comprar bragues ni embornaments de cap class - sense veure abans aquesta casa n.º 13 del carrer de la Unió 13, Barcelona.

A. A. TORRENT

UNA ALTRA VEGADA

en la seva posició de supremacia

REBAIXA els seus PREUS

perquè, dintre la gama de cotxes i camions FORD, pugueu adquirir, **PRECISAMENT** al preu que us interessa, el vehicle que **PRECISAMENT** us convé.

COTXE 8 CV.
Sedan 2 portes
Ptes. 7,350

NOU CAMIÓ 1933
Xassis corrent
Ptes. 9,750
Xassis llarg
Ptes. 10,250

COTXE 8 cilindres Mod. 40
Sedan 2 portes
Ptes. 13,075

COTXE 4 cilindres 13 CV.
Sedan 2 portes
Ptes. 11,575

Ford Motor Iberica
BARCELONA
Lincoln Ford Fordson

COTXE 4 cilindres 17 CV.
Sedan 2 portes
Ptes. 11,775
Sedan 7 places
Ptes. 15,675

Lliurament fàbrica, vagó o vapor Barcelona

De cada Model només s'esmenta un tipus per a donar referència dels nous preus; l'Agent Ford que tingueu més a la vora us informarà amb molt de gust del **NOU PREU REDUIT** de qualsevol altre tipus que us interessi i de les condicions en què el podeu adquirir **A LLARG TERMINI**

PRODUCTE PROTEGIT PEL SERVEI FORD

